

Sárgult járom két kezem

*Mióta eldobtam anyám,
vértől verhenylik a szám.
Sárgult járom két kezem:
belehajtom szép fejem.*

*Dalol a tuskón a bogár,
dalol egy nagyon szomorút.
Nyomomból fölhajlik a sár,
hajlong a patkolt szekérút.*

*Szürkül a nyár derűs ege,
kijön a tört bürcök teje.
Dúdol a kék légy, itt kering,
leng a varj-ijesztő rongyos ing.*

Nézem a tájat

*Nézem a tájat.
Vízár ha tudná
keresztüllépné
a gátat.
Nézem az ekejárt
föld piros virágát;
a nyár sustorgó
zabtengerét.
Óriás százlábú gyanánt
földön mászik
a távvezeték.
Itt-ott
a domb mögött megbújva
vadóc kistanyának
verhenylik a háta.
Az akácosban,
míg anyám
baltával veri,
vinnyog a pányva.
Kacsa táncol
a szürke vadvízen,*

Szülőföldemen,
gyászszalagos
kilométerkőnél
megállok némán.
Amoda fehér fólia
lobog a szénán.
Rőt madár
a halotti beszédet mondja.
Csattognak
a veres vagonok.
Nézem hazám
zöld televényét,
a sárgult
keréknyomot.

DÉR ISTVÁN RAJZA